

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus »Fejérmegyei Napló« a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter. (Az általatok katolikusok törekvéseinek előmozdítására »Fejérmegyei Napló« cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyesljük.) XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófnak, 1895. márczius 6-án.

Előfizetési árak:

Egészévre 12 kor., félévre 6 kor., negyedévre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felolós szerkesztő:

BILKEI FERENCZ.

Megjelenik minden kedden, csütörtökön és szombaton este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Szent-István-tér 1.

Egyes számok kaphatók: Rotter I., Weisz H. és Krausz V. tőzsdéjében.

A közigazgatás egyszerűsítése.

Uton-utfélen hangoztatjuk, hogy a magyar állam legerősebb támaszai az autonomikus testületek: megyék és városok. És mégis, ha figyelemmel kísérjük a magas kormány, a törvényhozás munkásságát, azt kell tapasztalunk, hogy a régi megyerendszernek ma már csak geográfiai váza van meg minden komoly tartalom nélkül. A városok egészséges fejlődését, boldogulását maga az állam teszi lehetetlenné, a kormány pedig a városokkal nem törődik s a helyett hogy jóakaró támogatásban, segítségben részesítene, megfizettet velük mindent; egy-egy új hivatal elhelyezésénél a városok erejét túlhaladó licitációkat rendez; a mi jövedelmező, mint a fogyasztási adók, stb. kiveszi a városok kezéből, hogy ilyen uton minél több pénzt juttathasson az államkormányzat molochjának. És még azt hiszik az avatatlanok, a városok, megyék beléletét nem ismerők, hogy ezeknek az önálló testeknek van autonómiájuk s ezen belül tág terük nyílik ügyeik elintézésére, egész függetlenül. A valóságban pedig akként áll a dolog, hogy ez az önkormányzat tulajdonképen csak papíron van, mert a miniszteri omnipotencia bármely közgyűlési határozatot egyszerűen keresztül huz.

Az államosítás, a centralizáció szinte jeligeje korunknak. Egy marokba összeszorítani minden hatalmi szálát: ez a cél.

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCZAJA.

Egy kísérteties történet.

— Igaz dolog. —

Mindig jó kedvünk szokott lenni, de ha társaságba verődünk, vége-hossza nem volt a kacagásnak, az érdekesnél érdekesebb ötleteknek és elbeszéléseknek.

Egy ilyet akarok elbeszélni egy jókedvű öreg barátunk előadása nyomán.

— Már annyit mondhatok gyerekek! — kezdte az elbeszélést, hogy soha nem voltam nyúl szívű és soha nem ijedtem meg a magam árnyékától. . . .

— Mindent elhiszek, bátyám, mert születésem óta igen gyenge szívem. . . . an esett a szavába az egyik gonosz — de csak addig, a mig meg nem házosodott, de aztán, — már csak engedjen meg. . . . Rossz a világ, sok rossz pletykát hall az ember.

— Öcsém! a kalapot mindig én viseltem.

— Az ág alatt is? . . .

— Hallgass tejjfőlés száju, még édes apád is pendelyt viselt, mikor én Königrátnél. . . .

— . . . Futott — kottyant bele a másik.

Ugy kellett letorkolnunk az okvetlenkedőt, mert különben vége lett volna az érdekes elbeszéléseknek.

— Annyit mondhatok, hogy a gyávaság nem velem született gyengeség, de egyszer

Kirántani gyékényt az egyesek lábai alól, hogy felfelé a függést ki is ismerje s polgári jog és személyes tekintély híján járomba verje fejét a polgár, kinek egy joga s egy kötelessége lesz a közel jövőben: a feheresítés. Újabb és újabb címek alatt jelentkezik az autonomikus jogok megszüntetésére. A legújabb hangzatos forma: a közigazgatás egyszerűsítése, mely úgy, a hogy papíron már készen van s daczára, hogy a jegyzők, a leghivatottabb közigazgatási faktorok meghallgatása nélkül, sőt határozottan az ő tiltakozásuk ellenére készültek az ily irányú javaslatok, tervezetések: mégis sokan vannak, a kik biznak ebben a bürokratikus munkában s nem látják veszedelmét, végpusztulását annak a hatalmas önkormányzati rendszernek, a mely ellen a tulajdonképeni halálos csapás intéztetik.

Éz ki mindennek az oka? Az a magyar, a mely zsidó járom alatt nyögve először játszotta a gavallért, szórta a pénzt, a vazallusaiból urat faragott, a jobbágyait felszabadította s fordult egyet a világ sora, a rongykupaczból urasági kastély, a bugyros zsidóból gummi-rádlis börziánér, bankár lett s az az Istenadta nép boldogságával fizette meg szabadságát s az atyai gondoskodást tanusító földesur egykori kuriáján ma igavonó jószág zsidó kézen. Hej, de néhány évtizeddel ezelőtt egy-egy vármegyei közgyűlésen meg is beszéltek, ha kellett, a zöld asztalnál meg is védték a szegény ember

— . . . többször is, — dörmögött a javítatlan.

— . . . mégis nagyon megijedtem. Különös dolog volt az, ha ez a pernahajder nem jártatta itt a kenyéresőjtét, el is mondom.

— Körülbelül huszonkét esztendő voltam már, a mikor — mint tudjátok — az ember a sárkányoktól sem szokott megijedni.

Kotyogó barátunk erre már csak a szemivel tette a megjegyzéseket.

— Egyszer egy vidám társaságban pompásan éreztük magunkat, eldevernyáitunk úgy éjféljáig. Akkor szétváltunk. Egész uton valami jó nótát dudogtattam magamban. Lefeküdtem s minthogy a jó indulat nem engedett pihenni, cigarettára gyujtottam és olvastam. A hónapos szobám ajtaját a mely a folyosóra nyílt, kitértam, hadd áradjon rám az az üde kellemes illat, a melyet a folyosó alatt buján diszoló juniusi rózsák felém hoztak.

Egyszerre alig hallható suhogás és leheltszerű, lassu léptekek hallók, a melyek a folyosón mindig közelebb hallatszottak hozzám.

Figyelve hallgatóztam. Ki lehet az, a ki a kísérteties órájában egy békés fiatalembert is képes csendes pihenésében zavarni. Egyszerre a sötét ajtó előtt egy magas, halavány női alak jelent meg. Hosszu fehér köntös fedte karcsu termetét. Csak hó nyakát és szinte átlátszóan fehér kezeit láthattam. Szemei sötétek voltak, mint az éjszaka és csodálatos, kísérteties fény

igazán s vasmarokkal szorongatták azokat a fogokat, a melyekről ma már csak mint legünt szépségéről beszélhetünk. Egy-egy alispán ugyancsak a határszélén talált volna magát, ha a kormány uszályhordói között szerepre mert volna vállalkozni s uz u. Bánffy-huszárok a szolgabírák képében alig grasszállhattak volna választások alkalmával »a közügy érdekében«.

De hát tempora mutantur! A szaváról messze földön híres magyar legenda-beli alak ma már a mesebeli törpe, nem hallatja hangját s ha mégis szóra nyílik ajka, szavának súlya nincs többé. A közigazgatás egyszerűsítése lázas gyorsasággal folyik. A hol eddig egy blankettára volt szükség, száz lépett a nyomába. Egyszerűsítenek és — megszületik a megyei számvevőség állomosítása. A autonomikus jogok gerincét, ellenőrző faktorát az állami mindenhatóság bölcsessége irányítja s megkezdi a közel jövőben munkásságát egy csomó nyugdíjazással, mely tetemes költséggel sújtja a közönséget. Utalványozzon csak az alispán, vetőt mond rá egy számfejtő s az állami mindenhatóság piciny katonája hátrálásra inti a közigazgatás ősz bajnokait. A közigazgatás egyszerűsítése még többet kíván: tiszta, világos munkát, a minek nyomába lép a tisztviselői létszámszaporítás az egyszerűsítés legnagyobb dicsőségére.

Állami omnipotencia, közeleg a te országod! Nagy küzdelemmel kivivott autonómia, a te eged már beborul!

tükröződött belőlük. Csak lengő fekete hajáról szólhatok még, a mely mint egy fátyol takarta be termetét. Átlépte a küszöböt és az egyik magas szekrény felé tartott. Rám nem is nézett. Hanem a két alabastrom könyökével a szekrény tetejéhez támaszkodott s mintha kivüle senki nem lenne a szobában, gondolatokba látszott merülni.

Ugy dobogott a szívem, szinte csodáltam, hogy meg nem hallja. Különös — gondoltam — mit keres ez az alak itt. El-e vagy kísért csupán a szellemek éjféli órájában? Szinte átláttam rajta, oly halavány, oly tüneményes volt. És ha itt van a szobában s engem csendes nyugalmamban háborgat, miért nem szól? Rám sem tekintett, hanem el kezdett sóhajtozni. Mély, szinte ijesztő sóhajok szakadtak fel a kebléből. Aztán mintha könnyeit is láttam volna lassan aláperegni. Különös! csodálatos! — gondoltam. De nem szólok egy árva szót sem. Csak néztem, bámultam s különféle pszichológiai képeket állítottam magam elé.

— Igy telhetett el vagy öt perc. A hölgy nem mozdult. En sem. Egyszerre azonban megindult és tekintetét végigjártatta a szobában. Megnézett mindent, mintha régi ismerőseit keresné. Egyik-másik tárgyon hosszan pihent a szeme. Volt ott egy arckép a szobában, egy fiatal huszártiszt arcképe, a ki — mint a szállásadónémtól hallottam — valahol a napoleoni csaták idején pusztult el. Az előtt megállott és hosszan, valami különös fájdalommal, vagy édes vissza-

UJDONSÁGOK.

— **Új plebános.** Zichy Nep. János gróf a nagy-hantosi plebániára kapitány Gyula áldozópapöt, csurgói káplánt presen-tálta. Szívünköl gratulálunk megyénk e derék fiatal papjának.

— **Ezredünnepély.** Junius 24-én a 12. ulanus ezred ezredünnepélyét üli. Délelőtt a József főherceg laktanyában tábori mise lesz. Délután a m. kir. honvéd kerületi zene fog játszani és a legénység megvendéglelve lesz. Az ezredparancsnokság ez uton hívja meg tisztelettel a hatóságokat, intézeteket, köröket, rendi csoportozatokat, továbbá mindazon személyeket, kik eziránt érdeklődéssel viseltetnének. Külön meghívók nem küldetnek szét, mert ezen kis ezred ünnepély csak benső jelleggel bír. A bemenet a laktanyába mindenkinek meg van engedve, mégis megkér-tik a tisztelt közönség, hogy a laktanyából este 9 órakor távozni sziveskedjék, mert a legénység ellenőrzése különben nagy nehézségekbe ütköznék. Lyro ezredes.

— **Tornavizsgák.** Puhul a magyar, tehát erősíteni, edzeni kell. Ez most a jelszó. Középis-koláink diákjai már megkapták az érdemeleket a mászástól és a futástól, most a ki kíváncsi, gyönyörködhetik a polgári és elemi iskolák gyakorlataiban. Valóban szép és praktikus gondolat volt az iskolák vezetőségétől, hogy nyilvánossá tette a tornavizsgákat. Gyönyörűség nézni az apró vitézeket, a mint kiüllesztett mellet dobszóra apróztott lépésekkel vonulnak fel a küzdőterre, hogy kimutassák, mit tud a vitézi erő és tapén-tat. Az elsőseget azonban a leányiskoláknak ad-juk. Az ügyesség, kecses mozdulatok, kedves játékaik elragadók voltak. Festői volt a Ferenc-József növevelde növendékeinek vizsgálja. Szinte csodálja az ember, miként lehet annyi kedvességet egymás mellett csoportosítani. Szébbnél-szebb játékok, ügyes mozdulatok valóban még szere-telméltöbbséggel tettek az ügyes leánykákat. A polgári leányiskola növendékeinek gyakorlataiban hétfőn fogunk gyönyörködni s úgy mint tavaly, az idén is élvezetes szórakozást fog nyújtani a Námessy Etelka k. a. vezetése alatt álló iskola. Az elemi iskolák leánykái Hang Mariska k. a.

emlékezéssel nézett reája. Aztán mintha egy könnyecseppet láttam volna lidérczényben ragyogó szemében csillogni. Mindent megnézett, aztán átható hideg szemével rám tekintett. Hosszan, merően nézett. Azután lassu kimért lépésekkel felém közelített. Éreztem, hogy a hátam, ludbő-rösödni kezd.

— Mit akar velem ez a kísértet? Eddig úgy tett, mintha itt se lennék, mintha csak ezek a régi butorok, megfakult képek érdekelték volna, most egyszerre engem, az egyedül új alakot vesz szemügyre.

Mozdulni nem bírtam. Ő pedig jött kezelébb, mindig közelébb. Már az ágyam előtt állott. Azután felém hajlott. Elállott a szívem dobogása, belém szorult a hang. Lehajolt hozzám egészen, talán két arasz sem választotta el ragyogó szemét az enyéimtől. És nézett a szemembe hosszan, merően, mintha keresztül-kasul akarta volna járnai a tekintete a velőmet, a lelkemnek a leg-utolsó zugát is. Szinte megkövültem, egy mozdulat kövés, de annyit sem tudtam tenni. Mintha nem is lett volna lélekzete, nem éreztem, de meg-zsibbasztotta minden idegemet. Valami különös érzés vett rajtam erőt, mintha azt vártam volna, hogy egy tört vesz elő és azt a dobogó szívembe mártja, mert betolakodtam abba a szentélybe, a hova, az ő multjának emlékei eltemetve vannak. Éreztem, hogy még akkor sem tudnék magamon segíteni. Talán perczelgik tartott ez a mély, vizsgálódó tekintet Nekem egy örökkévalóságnak tetszett. Az idegeim úgy ki voltak feszítve, hogy

vezette s ószintén mondhatjuk, hogy velünk együtt mindenkit elragadott az ő ügyessége és szakava-tottsága. Hasonlóan élvezetes volt az egredyes iskola, torna vizsgálja. Az olaj-utcai és kórházi utcai iskolák fiai közös versenyre állottak ki a szénatéren. Kötélhúzásban az előbbieket győzték, futásban az utóbbiak vitték el a pálmát. A mint halljuk, Alaghy Dezső az érdemes iskolaszéki elnök jövőre az elemi iskolák összes tanítványai-val kíván versenyeztetni — 2—3000 gyermekkel. Az eszme nagyszerű, a kivétel egyszerű s az él-vezet, a melyet városunk ilyenhez nem szokott közönsége élvezni volt — sokszertü leend.

— **A jogbölcsélet kiküszöbölése.** Wlaccics Gyula miniszter nemrég ankétet hívott egybe, mely arról tanácskozott, hogy a jogbölcsélet ne küszöböljék e ki az egyetem jogi fakultásának tárgyai közül. Az anket véget ért, határozatot nem hozott, Wlaccics miniszter hír szerint a jövő iskolai év kezdetén kiküszöbölje a jogbölcséletet a jogi alapvizsga tárgyai közül, úgy hogy a jog-bölcséletet csak a jogi szigorlaton fogják kér-dezni. Az erről szóló rendelet a jövő iskolai év elején fog megjelenni. Érdekes, hogy az egyete-men a mostani alapvizsgálatokon nagyon sokan buktak meg a jogbölcséletből. Ezekről a rendelet külön fog intézkedni.

— **Kezimumka kiállítás.** A belv. polgári leányiskola növendékei, mint minden évben, úgy az idén is kiállították azon munkáikat, a melyeket Námessy Etelka k. a. rajz- és kézimunka-tanítónő, továbbá Macskássy Róza és Krasznapolszky Ida k. a.-ok szakavatott vezetése mellett készítettek. Mindenestre dicséret illeti az ügyes kacsókat, a melyek egy hosszú esztendőn ke-resztül annyi gondnal és igyekezettel sajátították el a nők ezen szép foglalkozását, de igazságtalanok volnának, ha oktatóik nehéz munkájával szemben az elismerés adóját le nem rónánk. Két nagy termet foglalnak le a munkálatok, melyek mind a miniszter által előírt tantervek alapján készültek, a foltozástól és a harisnyakötéstől kezdve fel a szébbnél-szebb himzésekig és a szép festményekig és rajzokig. Melegen ajánljuk az érdeklődők figyelmébe. Nézzék meg, sok érdekes tanulni valót, a jó ízlés nyilvánulását fogják látni, tapasztalni fogják, hogy a dísz mint párosítják a praktikus hasznossággal.

közel állottak az elpattanáshoz. A szívem úgy lüktetett, hogy azt hittem meghasad. Végre mégis lassan távolodtak tőlem a szemei, de még mindig nézett és vizsgált. Aztán lassan megfordult, még egyszer körülnézett a szobában és lassan, lengő, suhogó lépésekkel távozott.

Egy darabig még éreztem azt a megszib-basztó hatást, a mit már gyakorolt. Nem bírtam még szabadulni a különös jelenség benyomásától. Aztán fölugrottam az ágyamból, néhány ruhada-rabot magamra kaptam s éjjel után egy órákor odarontottam a szállásadó asszony ajtajához. Dö-römbölni kezdtem. Nagysokára egy álmos, szu-szogó, vörös arc dugódott ki az ajtón.

— Mit akar az Isten szerelméért ilyen éj-szakai időben.

— Fölmondani jöttem. Holnap reggel hur-czolkodom. Olyan házbán, a hol kísértetek jár-nak, nem maradok.

Ezt megmondhatta volna reggel is, azért nem kellett volna az embert a legszebb álmából föl-zavarni.

— Gondolom ménkü-félék is forgolódtak a jó kívánságai között, de engem az legkevésbé sem birt rá, hogy elhatározásomat megmátsam.

— Másnap reggel hurcolkodtam.

Eddig tartott az elbeszélés, a melyről öreg barátunk azt mondja, hogy oly igaz, minthogy hét csillagból áll a göncöl szekere.

Bilkei Ferenc.

— **Apácák a katonai kórházakban.** A ka-tonát, ha kórágya került, kemény férfiek ápolta. Sok is volt ezért a panasz. Végre azután a király, mint legelső hadur, megparancsolta, hogy tegyen a hadügyi kormány kísérletet az apácák-nak a katonai kórházakban ápolókként való al-kalmaztatásával. Ez három évvel ezelőtt történt. Akkor a Bécsben székelő első számú helyőrségi kórház számára kért a közös hadügyminiszter a paulai Szent Vinczéröl nevezett irlgalmas nénék gráci kolostorából néhány apácát, hogy a beteg katonák ápolását, kísérletképpen rájuk bizza. És ez a kísérlet fényesen bevált Ausztriában, elany-nyira, hogy most kiterjesztették Magyarországra is. A mult hónap elején ugyanis tíz gráci irlgal-mas-rendi apáca érkezett Budapestre az angyal-földi XVI. számú helyőrségi kórházba és ott kísérletképpen és részben átvették az ápolást. Az orvosok alig győzik dicsérni az apácáknak az ápolásra rátermetségét és valószínű, hogy nem-sokára az ország többi helyőrségi kórházaiban is apacaápolókat fognak alkalmazni. Az apacaápolók között az összes nemzetiségek képviselve vannak, figyelemmel a katonák különböző nemzetiségére.

— **Jóváhagyott alapszabály.** A földmívelés-ügyi miniszter a mezőgazdasággal foglalkozó munkások és napszámások községi segély-alap szervezetéről és kezeléséről alkotott szabály-rendeletet jóváhagyta.

— **A tisztelt goeft- és spenót ujság** miután a volt főispán melletti, valamint a néppárti hecc-káplánok elleni gerjedelmeinek kifejezést adott, nem támad és nem haragszik. Lapunk szombati számára annyiban reflektál, hogy a meghamisított oszlatykönyvek ügyében elfoglalt álláspontunkat mérlegeli. Igazán szép tőle, hogy elismeri, miszerint cikkünk «elég alapos és körülírt». Mi is úgy akartuk csinálni. Helyesli álláspontunkat a hamis esküre vonatkozólag is. Igen szép! el is várjuk, hogy helyeselje. Hanem aztán a kis hamis egy kis kirándulást tesz. Azt mondja, hogy mi Göbel igazgatónak és a tantestületnek az eljárását antiszemita-kodásnak neveztük. Ő Istenkém! Még több is kisüti rólunk, hogy tuskón-bokron ke-resztül filozemiták vagyunk. Már engedjen meg kis ellicitált spenót, hogy ezen mi is kacagjunk és mulassunk. Az igaz, hogy ismerünk zsidókat, a kiket ószintén tisztelünk és becsülünk, mert megérdemlik, de olyan gonoszak még sem va-gyunk, mint gondolja? Mi mondtuk volna Göbel igazgatót és a tiszteletreméltó tantestületet antiszemita-knak? Nem, világért sem! Múltót-tassék csak jobban elolvadni cikkünket. Megérdemli. Mi azt mondtuk, hogy miféle képtelenség Göbel igazgatót és a tantestületet antiszemita-knak tartani. Nem tetszik emlékezni, drága kis ellicitált spenót! hogy mi azt mondot-tuk: »Hát hányan lennének a polgári iskolában növendékek, ha a tanári kar megengedne magá-nak akkora lukszust, hogy még antiszemita-kodjék is? Mert tetszik tudni ma már mindenki anti-szemita. De a ki megengedi magának azt, hogy ebbeli gyengéd érzelmének kifejezést is adjon, az drága lukszust üz, a mi pénzbe kerül és kárral jár. Igenis! Hanem úgy látszik, hogy a tisztelt spenótéknál már nem tudnak jól olvasni. Talán az ezidőszerinti szerkesztőségnek inkább a hirdetés-rovat körül vannak érdemei és az annyira lefog-lalja drága idejüket, hogy nem érnek rá az olvasásra s így nem voltak képesek megérteni bennünket. No sebai!

A mi Alföldi Lipót urat illeti, azt tetszett róla írni, hogy ő zsidó — *hacsak tiokban ki nem keresztelekdedt.* Mi igen tiszteljük őt és voltunk bátrák bizalmasan megkérdezni, hogy nem alapul-e

— **Keresztelési csendélet.** Dávid Gábor és János keresztelési lakosok közelebbi rokonság hiányában épen nem egyetértő névrokonok s ha alkalomadtán egy csárdába keverednek, békeséggel nem tudnak megválni egymástól. Tegnap is harcz volt közöttük, mely Dávid Gábor érzékeny vereségével végződött. Eleinte csak ökölrel vítottak, később azonban a küzdelem hevében Dávid János a saját tulajdon csizmáját kapta fel s annak patkós sarkával oly hatalmas csapásokat mért ellenfele fejére, hogy az vérző sebekkel hagyta el a küzdteret. Az orvosi vélemény szerint a sebek 20 napon belül meggyógyulnak s így a győzedelmeskedő Dávid a járásbírósnál várja büntetését.

— **Az elcsapott ör.** Móder Mihály azon híres alakok egyike, a kik boszut esküdtek a hatalom emberei ellen s becület dolgában nem valami magas polczon állnak előtte a hatalom munkásai. Egy időben ör volt a határban, de mert egyeseket vadászni engedett engedély nélkül, rövid uton kiebudalták a határból. A napokban valami csekélység felett összeveszett egyik mezőőrrel s a vita során nagy fityekkel kivágta: Te is csak olyan piszkos, svindler vagy, mint a főispán vagy a polgármester. A kihallgatás folyamán tagadja, hogy ilyféle kijelentést tett volna, a tanúk azonban valószínűleg másként vallanak.

— **Tűzrendészeti intézkedések.** A rendőrség az aratási idő beálltával a következőkre figyelmezteti a közönséget: A külvárosokban az asztagok és kazalok a laképületektől 40, de legalább 20 mtr és a külön álló gazdasági épületektől, úgy egymás között 4 mtr távolságra, a saját, egy a

zomszéd kerítéstől pedig 2—2 méter távolságra rakhatók. Betakarodásra alkalmas beltelkeken is csak olyan kazalok helyezhetők el, melyek hosszúsága 16 mtr, szélessége fenékben 6 mtr, magassága 8 métert meg nem halad, és csak olyan asztagok rakhatók be, melyek hosszúsága 30 métert felül nem halad. A város belterületén a gözcséplő gépekkel való cséplés tilos s az semmi körülmények közt meg nem engedhető. Minden háztulajdonos tartozik könnyen hozzáférhető helyen legalább 2 liter vizet tartani; a nagyobb terjedelmű épületek tulajdonosai, — ha épületükben nagyobb mérvű tűzhelyek, vagy nagyobb munkaanyag, vagy tűzveszélyes műhelyek vannak elhelyezve, vagy élénk személyforgalommal bírnak, tartoznak legalább egy jó minőségű targonca, vagy nagyobb kézfecskendőt beszerezni, jó karban tartani, azonkívül egy oly hosszú létrát készletbe helyezni, melynek segítségével az épület legmagasabban fekvő tetőzetére is felhatalni lehessen; továbbá tartoznak 2 tűzvedret, 2 oltó pemetet és egy nagyobb szellőpát beszerezni; a belvárosban levő házak tulajdonosai is ott, a hol a körülmények lehetetlenné nem teszik, tartoznak egy darab megfelelő hosszúságú létrát tartani és ezen kívül: egy tűzvedret, egy oltó pemetet és egy szellőpát készletben fenntartani; a külvárosokban létező házak tulajdonosai ezen szerelvényeken kívül kötelesek egy drb. vasvillát késznél tartani. Betakarodás a külvárosokban csak a rendőrhatalóság által betakarodásra alkalmas udvaroknak megállapított beltelkeken engedélyeztetik.

— **Liba-tolvaj.** Sajtos István és Drusza János seregélyesi lakosok f. hó 18-án úgy tapasztalták, hogy a legelőről hazatérő libák közül kettő hiányzik. Sutyomlan megindították a nyomozást s kiderült, hogy a libákat *Ladányi Józsefné*, sz. Kollár Erzsébet lopta el, a kiről hamarjában kitudódott, hogy már régebben folytatja azt a mesterségét s elég jövedelmező eredménnyel. A károsultak panaszfeljelentést tettek a tolvaj ellen a csendőrségnél, illetve szolgabírósnál.

— **A cigányokat** kedden reggel hosszú sorokban kísérte be a rendőrség a városház kietlen dutyijába, de hosszas jajgatás után alig élvezték a szabad levegőt, máris cigányverekedésnél volt kénytelen a rendőrség asszisztálni. Kedden este ugyanis lélekszakadva futottak néhányan a városházára azzal az örömhírrrel, hogy a cigányok a Lajos telepen ölik egymást. Simon Sándor rendőralkapitány megfelelő számú legénységgel a helyszínen termett s fájdalommal konstata, hogy egyetlen egy cigányt sem öltek meg s egyhamar nincs is rá kitérés. Rendeztek azonban olyan parázs verekedést, hogy ismét a dutyiba kerültek. Így volt ez máskor is, százszor is! Ez már nem újság.

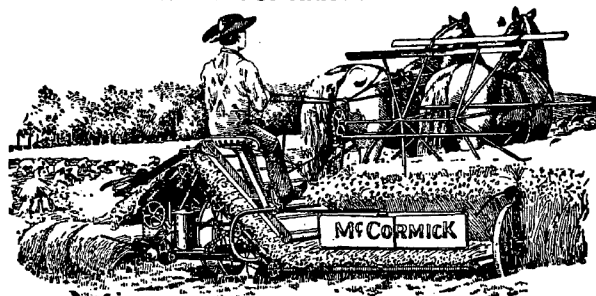
Küldetések
a »FEJERMEGYEI NAPLO«
részére
jutányos áron vétetnek fel.

Brenner Etelka
(Budapest, III. ker. Vörösváry-utca 26. sz.)
gazdaasszonyi vagy házvezetőni állást bármely óran elfogad.

I. rendű
KOKSZOT
ajánlok jutányos áron bármely állomásra.
WEISZ JÓZSEF,
a tatai szénbányák képviselője.
SZÉKESFEJÉRVÁR,
Lakatos-utca 2. szám alatt.

Mc CORMICK HARVESTING MACHINE COMPANY
(CHICAGOI ARATÓGÉPGYÁR)

GRAND PRIX.

PARIS 1900-ban.

Kéveköti aratógép, Fűkaszalógép, Készürökészülék, „Daisy” marokrakó aratógép, Szénagyűjtő gereblye és Kéveköti fonalgyártmányai.

Ne vásároljon, míg gépeinket nem látta s árainkat nem kérdezte!

1242

Olcsó tartalkrészek óriási raktára.

Tessék mintakönyvet kérni!

WILLIAM J. STILLMAN
igazgató.

Képviselek:

NEY MÓR, Székefehérvár. Budapest V., Váci-ut 30.

A magy. kir. államvasutak gépgyárának vezérügynöksége

BUDAPEST, Váci-körut 32. szám.

ajánlja a magy. kir. államvasutak gépgyárában készült

gőzcséplő-keszleteit, szalmakazalozóit,

„MILLENNIUM”

legújabb szerkezetű

fűkaszaló, marokrakó és kéveköti aratógépeit,

továbbá: a szab. osztr.-magyar államvasutársaság resiczai mezőgazdasági gépgyárában készült 4 lóerejű gőzcséplő-keszleteit, Sack rendszerű, aczelöntésű eközövel ellátott ekéit és egyéb mezőgazdasági eszközöket.

Nyomatott Számmer Imre könyvnyomdai intézetében, Székesfehérvárott.